2:a söndagen efter trefaldighet 20250629
Samlande rubrik:Kallelsen till Guds rike

I dag ska vi dyka ner i en berättelse som är helt avgörande för vår förståelse av tro. En berättelse om hur de första lärjungarna mötte Jesus och hur deras liv förändrades för alltid. Snart ska vi läsa om detta i söndagens evangelietext.

Texten inleds med att Johannes Döparen pekar på Jesus och säger: "Se Guds Lamm!" Två av hans lärjungar, Andreas och en till, hör detta. Utan att tveka lämnar de Johannes och följer efter Jesus. Det intressanta är vad Jesus gör härnäst. När han vänder sig om och ser dem, ställer han en rak fråga: "Vad vill ni?"

Jesu fråga är en inbjudan till självreflektion. Han pressar dem inte, tvingar dem inte. I stället bjuder han in dem att sätta ord på deras egen längtan. Det är som att han säger: "Varför är ni här? Vad söker ni i era liv, i er tro?" Den här frågan är lika relevant för oss idag. Vad är det vi vill? Vad sker inom oss när vi hör talas om Jesus, Guds Son? Finns det ett dolt behov av trygghet, mening, förlåtelse, eller något ännu större?

För att förstå djupet i Johannes Döparens ord, "Se Guds Lamm!", behöver vi vända oss till profeten Jesaja. Han profeterade om detta lamm århundraden innan Jesus föddes.

Jesaja 53:1-6 1 Vem av oss trodde på det vi hörde, för vem var Herrens makt uppenbar? 2 Som en späd planta växte han upp inför oss, som ett rotskott ur torr mark. Han hade inget ståtligt yttre som drog våra blickar till sig, inget utseende som tilltalade oss. 3 Han var föraktad och övergiven av alla, en plågad man, van vid sjukdom, en som man vänder sig bort ifrån. Han var föraktad, utan värde i våra ögon.

4 Men det var våra sjukdomar han bar, våra plågor han led, när vi trodde att han blev straffad, slagen av Gud, förnedrad. 5 Han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot.

6 Vi gick alla vilse som får, var och en tog sin egen väg, men Herren lät vår skuld drabba honom.

Profetian ger oss en detaljerad beskrivning av vad som komma skulle. Jesus hade inte det ståtliga yttre eller den politiska makt som många förväntade sig av Messias. Han var inte en kung på en imponerande häst, utan en man som vandrade till fots. Han upplevde förakt och övergivenhet trots alla underverk som skett i människornas åsyn. Till

slut blev han förrådd, övergiven av sina närmaste under arresteringen och korsfästelsen, och förnekad av Petrus. Han förkastades av de religiösa ledarna. Han förkastades av folket, eftersom han inte ville starta ett uppror, utan i stället en djupgående, andlig revolution. Människorna som sett undren, skanderade ”Korsfäst, korsfäst!” på långfredagen. Jesajas profetia är mycket detaljerad.
Den verkliga betydelsen beskrivs i verserna 4-6. Jesus led inte inte för några egna synder utan för våra. Han bar våra sjukdomar, våra plågor. Han pinades för våra brott och sargades för våra synder. Han blev tuktad för att vi skulle helas. Hans sår gav oss bot. Det var dessa Jesajas ord som Johannes Döparen hade i åtanke, när han pekade på Jesus och sade: "Där är Guds lamm." Ett lamm som är Guds felfria offerlamm, utvalt att ta bort världens synd och öppna himlens port för dej och mej.
Dags att ta del av söndagens evangelietext
Johannes 1:35-46
35 Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. 36 När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: »Där är Guds lamm.« 37 De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus. 38 Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad de ville. De svarade: »Rabbi (det betyder mästare), var bor du?« 39 Han sade: »Följ med och se!« De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen. 40 Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus. 41 Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: »Vi har funnit Messias« (det betyder Kristus). 42 Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: »Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas« (det betyder Petrus).
43 Nästa dag tänkte Jesus bege sig därifrån till Galileen. Då träffade han Filippos. Han sade till honom: »Följ mig!« 44 Filippos var från Betsaida, från samma stad som Andreas och Petrus. 45 Filippos träffade Natanael och sade till honom: »Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son, från Nasaret.« 46 Natanael sade: »Kan det komma något gott från Nasaret?« Filippos svarade: »Följ med och se!«
Djup tomhet i våra liv bottnar i att vi inte lever som Guds avbild. Tragiskt nog väljer många att slarva bort sina liv genom att inte vilja följa med och se, inte bli Jesu lärjungar. **Valet ligger hos dig och mig.**